

Veto

Weekblad. Jaargang 13, '86-'87.
Nr. 8, dd. 20 november 1986
ISSN: 0773-5162

Verantw. Uitg.: Filip Huyzenruyt
's Meiersstraat 5, 3000 Leuven
Tel. 016/22.44.38

Staking

Eindelijk nog eens een goede ouderwetse staking, hoor ik u al tevreden mompelen. En waarom staken we nu weer? Foei, dat spreekt toch vanzelf. Om te protesteren tegen de regeringsmaatregelen, om de academische overheid en de regering onder druk te zetten. En ook, omdat er na ons nog mensen naar deze unief zouden kunnen komen studeren, want het is niet de bedoeling dat de unief het oord van de elite wordt, p. 3.

in bredere kringen bespreekbaar, en er is hoop dat de vooroordelen gaan verdwijnen. Voorlichting wordt steeds belangrijker, eerst en vooral voor de risikogroepen zelf, maar ook voor u en ik (?). Het Pieter Couterelcentrum bestaat dit jaar 10 jaar, en in dat kader was er ook een lezing over Aids en Safe-sex. Voor iedereen die liever niet naar de lezing zelf ging, een verslag in Veto, p. 7.

Wie vindt

Heeft slecht gezocht. Na het overvloedig succes van onze ekstra uitgebreide reeks zoekertjes van de vorige week, gaan we deze week verder op het goede pad. Alle verlopen tikkers, verloren handtassen en andere marginale figuren vinden een onderdak in Veto's grote tempel. Dit alles op de oude getrouwe pagina 7.

Aids

Nu de eerste hetze rond AIDS (Acquired Immunity Deficiency Syndrome, je gaat dood) wat bekoeld lijkt, is het tijd voor bezinning. Het onderwerp wordt zo stilaan

Loko: het ei van Columbus

LOKO, Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie, is de naam van de nieuwe officiële overkoepelende studentenorganisatie van de KUL. Dat kon je vorige week reeds in Veto lezen. Nuy volgt meer over de achtergronden van de nieuwe koepel: historische, status presens en vooruitzichten.

Begin (vorig) academiejaar '85-'86 was de situatie als volgt: de klassieke ASR (Algemene StudentenRaad) was niet langer de enige officiële studentenoverkoepeling aan de KUL. Langs de ene kant had je een mini-ASR (Sociale Raad, Kringraad, Isol en Veto) die door 19 van de 28 kringen erkend werd, langs de andere kant KUL (Kring Unie Leuven, met als blad het driewekelijkse Faze) dat volgende kringen groepeerde: Ekonomika, VRG, Romania, Eeos, Farma, Apollonia, MHK, Canonica en Apollon.

De meeste kringen waren niet erg in hun schik met de verdeeldheid onder

de studenten. De scheiding van mensen en middelen maakte dat minder efficiënt gewerkt werd op vlak van sociaal en onderwijs, terwijl de verdeeldheid negatief werkte naar boven toe: de Akademische Overheid lachte in haar vuistje, "divide et impera" was troef. Maar ook naar de nationale overheid was een klare stem van de Leuvense studenten meer dan wenselijk.

Reeds bij aanvang van het academiejaar '84-'85 nam Medica het initiatief tot een reeks verzoeningsvergaderingen met als doel zo snel mogelijk de kringen te herenigen. Dat jaar liep de verzoening echter op niets uit om allerlei redenen, zoals de aanwezigheid van een aantal tenoren van de splitsing die nog te zeer uit persoonlijke betrokkenheid de splitsing in stand wilden houden. Vorig academiejaar werden de verzoeningsvergaderingen hernomen, ditmaal met meer succes. De noodzaak tot hereniging werd opnieuw algemeen erkend en bovendien waren nu andere, meer

vervolg op p. 3

kontrakt; weten niets over de duur, het loon, afhoudingen...; kennen de betekenis niet van het maandelijks loonstrookje, enzovoort...

Bob: «Het zou beter zijn dat al die onrechtvaardige toestanden gewoon verdwenen. Als student heb je — echt waar — beter geen job dan zo'n baan waarbij je naar willekeur kan ontslagen worden, te weinig betaald en voortdurend gepest wordt. Doe het gewoon niet.»

Veto: *Zijn er nooit problemen met werkgevers waarvan je dacht dat alles in orde was?*

Lut: «Dat gebeurt inderdaad wel eens. Het gaat meestal om "vergissingen", het nettuloon blijkt plots het brutoloon geworden te zijn en van die dingen. Ideaal is dan dat de student het eerst zelf probeert te regelen met zijn baas, en als dat niet lukt, dan bel ik die werkgever wel eens op. Je moet dan gewoon informeren over het hoe en waarom — met fluweleen handschoenen — en dan komt het wel in orde.»

Bob: «Niet alle klachten zijn gegrond; ik heb de ervaring dat studenten zich snel uitgebuit voelen. Ze hebben ook totaal geen ervaring op de arbeidsmarkt: als student geeneens verdienen je in een fabriek evenveel of misschien nog minder dan de andere arbeiders. Dat wordt wel eens vergeten.»

Lut: «Daarom is het voor iedereen aangeraden om tenminste voor een tijd eens een studentenjob te nemen, gewoon voor de ervaring. Je wordt heel wat minder wereldvreemd.»

Veto: *Met de nieuwe behuizing en de nieuwe leiding verandert ook de werking van de jobdienst. Hoe ongeveer?*

Bob: «Bij mij — zoals ik al zei — werd de werkgever meer dan de student in de watten gelegd; ik werkte met de studenten in groep, om de wachttijd in

te korten; en ik deed aan prospectie, en nu...»

Lut: «... nu ben ik bezig met een nieuwe prospectie: de werkgevers weten niet altijd wat de voordelen en de verplichtingen bij tewerkstelling van jobstudenten zijn. In de vakantie zijn de voordelen groot, maar ook tijdens het werkjaar zijn ze goed af met studenten: die krijgen nl. steeds de aanvangswedde (het loon van werkgevers met gelijke leeftijd en functie), en de jobdienst van de KULLeuven bemiddelt heel snel en gratis (bij een interimburo moeten ze betalen).»

«Verder ga ik ook de computer inschakelen, niet omdat iedereen het doet, maar omdat ik zo de selectie op objectieve criteria korrekter kan maken. De kandidaat-werknemers gaan de computer in met een aantal gegevens — ook hun "prioriteit" — en zo kan de computer op basis van de vereisten van een bepaalde job mij enkele of misschien zelfs één kandidaat aanwijzen. Deze studenten worden dan schriftelijk of telefonisch op de hoogte gebracht.»

«Het is een optie van me om via aanvullende individuele gesprekken de beste kandidaat voor elke job te vinden. Die methode past natuurlijk alleen bij jobs die een paar dagen kunnen wachten, de dringende vind je nog steeds op het goeie oude uithangbord.»

Geert Coene
Koen Van Muylen

Wie meer informatie wil over hoe studentjobs wettelijk gezien liggen (het kontrakt, loonbepalingen, arbeidsomgeschiktheid en meer van die minder leuke dingen), kan steeds op de jobdienst de brochure *Infofolder voor Jobstudent en Werkgever* kopen. Prijs: 30 fr.

De jobdienst nu (links, Lut Crijns) en de jobdienst vroeger (rechts, Rob De Poorter). "De jobstudenten zijn nu kieskeuriger geworden." (foto Peter Vermeiren)

De Jobdienst van de KULeuv "Studenten voelen zich snel uitgebuit"

In een minireeks over studeren en werken aan de KULeuv kan een gesprek met de jobdienst zeker niet ontbreken. Immers, het gros van de studentenjobs wordt via deze dienst geregeld, die, zoals je wel weet, gehuisvest is in het gerestaureerde Van Dalekollege, op de Naamsestraat.

Bob De Poorter is al sinds menschenheugenis het hoofd van de jobdienst. Hij was er al mee bezig toen Leuven nog niet verdeeld was in een Vlaamse en een Waalse afdeling. Sinds het begin van dit academiejaar is zijn plaats ingenomen door Lut Crijns, die na haar studies Sociale School in Heverlee, een jaar werkte op de personeelsdienst van de KULeuv (selectie, aanwerving en loonverwerking).

Veto: *Ik veranderde dat er heel wat veranderd is in die 15 jaar?*

Bob: «Ja, in de tijd van Leuven "unitair" werd er gewoon gewacht op de aanbiedingen van werkgevers. Toen ik in 1973 begon, ben ik onmiddellijk op prospectie vertrokken, de baan op. Alle industrieparken en steden die vanuit Leuven met het openbaar vervoer bereikbaar zijn, heb ik bezocht. Zo kan je dan een echt pakket van werkaanbiedingen samenstellen.»

«Dat eerste jaar hadden we een kleine 200 kandidaten voor jobs, nu zijn dat er zeker 2000 à 3000... De vraag is dan ook groter dan het aanbod nu.»

Lut: «De arbeidsmarkt is ook helemaal veranderd. Daar moet je als jobdienst inspielen. Bedrijven zoeken in mindere mate vaste werkrachten, maar zetten als er veel werk is tijdelijken in. Op die vraag kunnen

wij heel soepel inspelen.»

Bob: «In vergelijking met vroeger zijn jobstudenten wel kieskeuriger geworden. Als ik vroeger bijvoorbeeld een job had voor iemand in Tessenderlo, dan stond die daar de volgende ochtend om 6 uur, nu ligt zo'n job al een stuk moeilijker.»

Veto: *Zijn er jobs die je zelfs aan de straatstenen niet kwijt kan?*

Bob: «Niet echt. Het populairst zijn de prive-lessen: weinig doen en heel veel betaald worden. Het minst populair is babysit: nog minder doen, maar hoegaanog niet betaald.»

Lut: «Soms heb je een job waarvan je denkt dat je ze nooit kwijt zal raken, en blijken er 10 of 15 kandidaten voor te bestaan. Je kan zo iets nooit van tevoren zeggen.»

Veto: *Tomen jullie kandidaat-werknemers in, als ze te veel werk willen aannemen?*

Lut: «De meeste weten wel wat ze willen, en daar hebben we ook respect voor. Als je ziet hoe sommigen een zwaar lessenrooster combineren met nog zoveel uren werk, *chapeau*. Maar soms moet je de student inderdaad wat intomen. Sommigen vragen dan ook "Zou dat te doen zijn?". Dat weten wij niet, maar het zijn niet alleen de uren waarop je werkt die je verliest. Je bent daarna ook moe — fysisch en mentaal — en ook die tijd is verloren voor de student.»

Veto: *De jobdienst geeft prioriteit aan die studenten die het minste geld hebben, en dus de job het hardst nodig hebben?*

Bob: «Zo eenvoudig ligt het niet. Bij mij kwam de werkgever op de eerste plaats. Het is al heel moeilijk om werkgevers ertoe te bewegen studenten aan te nemen, en als je ze dan nog een

paar keer mensen stuurt die helemaal niet geschikt zijn voor het aangeboden werk, dan ben je die arbeidsplaats gewoon kwijt. En dan mag je nog zo vol goede wil de "behoefstigste" student aan een job geholpen hebben, *niet* iemand is er uiteindelijk mee gebaat.»

Lut: «In de toekomst vertrek ik vanuit de financiële positie van de student, zonder natuurlijk de werkgever te vergeten. Arbeid is altijd een kwestie van vraag en aanbod, dat staat vast. De financiële positie van de student kan natuurlijk bepaald worden aan de hand van zijn socio-professionele achtergrond — het beroep van zijn vader — en ook door een eventuele lening of beurs.»

«Het kan echter heel goed gebeuren dat de zoon of dochter van een bankier van thuis geen geld meer krijgt, bijvoorbeeld voor een bisjaar of een aanvullende studie. Zo iemand kan bij ons wel degelijk terecht als hij of zij beslist om zelf zijn studies te gaan betalen.»

Veto: *Hoe ziet het statuut van de jobstudent er juridisch uit?*

Lut: «Dat is heel kompleks, maar je kan gerust stellen dat *alles* voorzien is in de wet. Voor kleine karweitjes (ergens een paar uur gaan schoonmaken) wordt meestal geen arbeidskontrakt opgesteld, maar we eisen wel (konform de wettelijke bepalingen) dat de student verzekerd is tegen arbeidsongevallen.»

Bob: «Zoals Lut het zegt, klinkt het alsof we bemiddelen bij zwartwerk. Dat doen we dus niet.»

Veto: *Hoe staat de jobdienst tegenover (vele) studenten-zwartwerk in Leuven?*

Bob: «Zelf weigeren we pertinent in te gaan op aanbieden voor zwart werk, dat doen we nooit. Het gebeurt wel dat studenten bij ons komen informeren of een job die ze zelf gezocht hebben — als kelner in een kafee of zo — wel "veilig" is.»

Lut: «Veel studenten weten inderdaad nog niet dat je bij de jobdienst ook terecht kan voor advies, en zelfs voor bijstand bij arbeidsconflicten. Ik sta er telkens van versteld hoe ongelooflijk naïef sommige studenten nog zijn: ze gaan aan de slag zonder arbeids-

lezersbrieven

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op de het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten)actualiteit, en ondertekend zijn met naam, studietoestand en adres. Wie liever niet heeft dat zijn naam gepubliceerd wordt, moet dit duidelijk motiveren.

Brieven die langer zijn dan 25 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen; dit komt overeen met ca. 1 getikte blz. met een dubbele interlinie) worden in principe ingekort.

Journalistiek?

Het artikel van Jan Huysse over De Morgen-benefiet te Leuven (Veto 13/11/86) kan de Veto-geschiedenis ingaan als een modelvoorbeeld van hoe goede journalistiek NIET wordt bedreven! Niet alleen neemt hij de woorden van P. Goossens in verband met de PVDA in korrekter over (er is immers een verschil tussen een DM als 'anti-SP-krant' en een DM als 'PVDA-sprekbus') maar dikt ze nog verder aan, zonder ook maar enige verificatie! Reeds vanaf het faillissement van DM hebben wij zeer duidelijk gesteld dat wij ijveren voor het voortbestaan van DM, met dezelfde lijn. En dit omdat DM als 'enig dagblad inging tegen de rechte stroom met zijn standpunten over vrede, democratische rechten...' (pamflet PVDA) en zelfs omdat 'wij als revolutionairen behoefte hebben aan informatie ... ook van de rechtervleugel van de SP' (Solidair, weekblad van de PVDA, 12/11/86). Wij stellen duidelijk dat wij met alle progressieven, binnen en buiten de SP, in alle eerlijkheid en wederzijds respect hiertoe willen samenwerken. Met de PVDA hebben wij trouwens op de bewuste benefietavond 50.000 fr voor de DM opgehaald. Dat wij in deze zaak wijzen op de verantwoordelijkheid van de SP-top en de gazetten-kapitulatie voor de verrechtssing verklaren vanuit het karakter en de geschiedenis van deze partij is daarbij ons volste recht. Daarvoor zijn we immers revolutionairen. Net zoals de SP-top en ook de redactie van DM hun standpunt geven, en daar uiteraard ook het volste recht toe hebben.

Het is nochtans hier dat het schoentje wringt voor J. Huysse. Voorreest schrijft hij dat 'het van weinige respect getuigt... te wijzen op hetgeen er met DM is gebeurd'. Toch wel eigenaardig als je beseft dat het juist draait om 'hetgeen er met DM is gebeurd' en zowat gans progressief Vlaanderen dit allerminst respectabel vond. Ten tweede verzwijgt Huysse volledig het gedeelte van de toespraak van Goossens waarin hij het heeft over het feit dat de SP De Morgen om politieke redenen heeft laten vallen ('kameraden van de SP, zoiets doe je niet'). De 'god-verdommes' sloegen trouwens hier op.

Bart Capéau namens MLB

N.v.d.r.: U haalt aan: 'Het van weinige respect getuigt... te wijzen op hetgeen er met DM is gebeurd'. In het artikel stond: 'De partij 'alle zes de leden

zeker', riep een olijkerd in het publiek) heeft zo weinig respect en feeling dat zij het aandurven om aan de ingang van de Manhattan pamfletten uit te delen waarin zij het vel van de SP willen, en waarin zij wijzen op hetgeen er met De Morgen is gebeurd'. Verdere uitleg overbodig.

Benefitis

Jan Huysse verwijt de Pvda (Veto nr. 7) "de woorden van Paul Goossens in een interview verdraaid te hebben". Slik. Het bewuste interview naast mij liggende, wou ik graag dat nogal simpele verwijt ontcrachten. Maar helaas, dat is niet mogelijk: Jan Huysse preciseerd of argumenteert nergens. Met modder gooien is plezant en gemakkelijk. Maar niet erg overtuigend.

Wanneer Jan Huysse de speech van Paul Goossens op die "matte avond" reduceert tot een anti-Pvda-speech, verdraait hijzelf wel eventjes de woorden van de redakteur. De pot verwijt... juist. De weergave door Jan Huysse van wat Paul Goossens die avond zei, bevat welgeteld 1/2 zin die niet over de Pvda handelt ("Na een uitgebreid dankwoord aan de lezers en de aanwezigen..."). Paul Goossens heeft die avond welgeteld 4 zinnen aan de Pvda gewijd. En Paul Goossens heeft die avond, me dunkt, méér dan 4 zinnen gezegd. Plaatsgebrek, Jan Huysse? Nee, verdraaien. Wanneer Jan Huysse schrijft dat "deze partij... zo weinig respect en feeling heeft dat zij het aandurven om aan de ingang van de Manhattan pamfletten uit te delen...", dan schrijft hij daar niet bij dat de Pvda terzelfdertijd aandelen aan het verkopen was voor De Morgen. Dit terwijl Jan Huysse, binnen, zijn artikel aan het uitbroeden was. Plaatsgebrek, Jan Huysse?

Jan Huysse heeft gier gespeeld, maar dan wel een mislukte.

Pieter Audenaert

N.v.d.r.: Sta ons toe de woorden van De Morgen van 8/11 aan te halen. De krant die U zo hoog in het vaandel draagt, haalt ook enkel de woorden van Goossens in verband met de werkwijze van de PVDA aan, als zij het heeft over Goossens' speech op de benefiet: "En dan het dankwoord van Paul Goossens. Maar in Leuven was het meer dan dat. Verwijzend naar een uit zijn verband gerukt interview in Solidair en doelend op de militanten van de PVDA die buiten voor de deur op een hoogst vervelende manier in bekende drammerige stijl iedereen aanklampen om een aandeel te kopen in de aktie 1000 keer 100.000, wees hij deze extreem linkse krachtig en kordaat terecht". Zoals U ziet, wij staan niet alleen.

Brems (2)

De mening van Hans Devroe over mijn poëzie-opvattingen is zijn zaak, maar feitelijke vergissingen zijn er om rechtgezet te worden. Ik ben geen professor, wel docent; ik ben wel redaktielid van DW & B, maar niet ex officio; ik ben geen lektor van een uitgeverij, noch van een belangrijke, noch van een onbelangrijke.

Hugo Brems

De wet op de Akademische graden

W e veronderstellen niet dat u er elke dag van wakker ligt, maar het is u wellicht wel al eens opgevallen dat heel wat opleidingen, noem het studierichtingen, kwa vakkenpakket weinig verschillen per universiteit. Misschien heeft u zich bovendien ook afgevraagd waarom men verouderde, voorbijgestreefde en nutteloze vakken zo moeilijk van programma's afgevoerd krijgt. Wel, dat komt omdat er een wet is die bepaalt welke vakken gramma's afgevoerd krijgt, sokkers gevolgd moeten hebben om zichzelf filoloog, medikus, socioloog te kunnen noemen. Die wet wordt de wet op de academische graden genoemd. Behalve het daarmet genoemde, regelt ze ondermeer ook het evaluatiesysteem en de toelatingsvoorwaarden.

Nu gaan er sinds een tiental jaren geregeld stemmen op om die wet te herzien, om ze meer bepaald aan te passen aan de veranderende behoeften die de maatschappij aan het universitaire onderwijs stelt. Hoe dat dan precies zou moeten, is niet altijd even duidelijk. Maar in wetsontwerpen uit 1978 (Raemaekers-Houyau) en 1982 (Coens-Tromont) kwamen telkens drie belangrijke elementen naar voren.

Kredispuntensysteem

Eerst en vooral de genoemde wetsontwerpen in de mogelijke invoering van een kredispuntensysteem (KPS). Dat is een systeem waarbij studenten niet langer hoeven te slagen voor een vakkenpakket als geheel, maar ook voor vakken afzonderlijk, en die kunnen opsparen tot ze er genoeg hebben om te slagen voor een jaar. Een wettelijk geregeld vrijstellings-systeem als het ware.

Een tweede element is de installatie van een Hoge Raad, een orgaan van rektoren dat advies zou verstrekken betreffende de onderwijsprogramma's.

Op basis van dat advies zou de minister dan uiteindelijk de beslissingen nemen. Tenslotte voorzien de wetsontwerpen in de uitgebreide installatie van een derde cyclus, opleidingen dus na de gewone licenties (doktoraten, postgraduat). Nu valt over elk van deze gesprekken apart een Veto vol te schrijven, en we zullen dat ter gelegener tijd ook wel doen. Maar

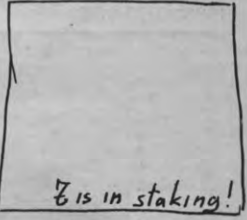
we volstaan hier met een summier schets van het probleem. Het moge u in ieder geval duidelijk zijn dat het hier gaat om een belangrijke en complexe materie. Reden genoeg voor Kringraad om de wet op de academische graden te promoteren tot werkingsas, wat ondermeer inhoudt dat erond een werkgroep werd opgericht. Die werkgroep kwam vorige week woensdag voor het eerst bijeen.

De werkgroep stelde vast dat er in het verleden weliswaar al veel studiewerk rond de academische graden is verricht, maar dat er nog geen vastomlijnde visie van Kringraad werd uitgewerkt. Om dat te realiseren zijn er drie dingen nodig. Ten eerste moet alle relevante informatie rond KPS, Hoge Raad en Derde Cyclus gebundeld worden in een overzichtsdokument. Voor een deel is dat al gebeurd in een ontwerpbrochure die in juni van dit jaar door de vrijgestelde van Kringraad bij elkaar werd geschreven. Maar, en dat is een tweede punt, die info dient te worden geaktualiseerd. Daartoe moet er contact worden opgenomen met het ministerie, de Vlaamse interuniversitaire Raad (VLIR) en universitaire diensten als de Dienst Univer-

sitair Onderwijs (DUO). Ten slotte moet via universitaire instellingen waar deelasspekten van de te verwachten wet al in meerdere of mindere mate gerealiseerd zijn (UIA, Amsterdam), zowel de positieve als de negatieve ervaringen worden gebundeld.

Als alles goed gaat, moet uit de aldus ingewonnen informatie een welomlijnde visie op heel de problematiek kunnen worden gedistilleerd. Die zal dan samen met de geaktualiseerde en bijgeschaafde ontwerpbrochure in een definitieve informatieve brochure gegoten worden. De verwachtingen binnen de werkgroep zijn dat die definitieve brochure tegen het komende voorjaar klaar zal zijn. Dat ze middels een uitgebreide campagne aan het grote publiek zal worden voorgesteld, spreekt haast vanzelf. Dat wij u over de verdere ontwikkelingen op de hoogte houden eveneens.

Rudy Lanssens

ACCO'S REKENMACHINES
spitstechnologie die je onthoudt

advertentie

TEXAS INSTRUMENTS HEWLETT PACKARD CASIO acco

Veto, jaargang 12 nr 8 dd. 20 november 1986
Redaktieadres: 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven (016/22.44.38)
Hoofdredaktie: Didier Wijnants
Redaktiesekretaris: Hilde Devoghel
Redaktie: Geert Coene, Marc Heeren, Jan Huysse, Erwin Jans, Marc Sys, Koen Van Mylem
Doka: Hendrik Delagrangé, Peter Vermeiren
Zetwerk: Polleke Bijns, Ria De Schutter, Marc Heeren, Jan Huysse, Didier Wijnants
Lay out: Geert Coene, Jan Huysse, Trui Moerkerke, Carla Rosseels, Jan Van Der Linden, Koen Van Mylem
Huistekenaar: Tuur Ruytjens
Medewerkers: Jan Antonissen, Patrick Bruynseraede, Geert Herbots, Het Ur Zwans, Rudy Lanssens, Jan Mertens, Walter Pauli, Raf Pauwels, Peter Persyn, Carla Rosseels, USSI, Jan Vlaseelaers
Eindredaktie: Lode Desmet en Marc Heeren

Opplage: 8000 eksemplaren
Drukkerij: Rotatyp Brussel
Abonnementen: Studenten: 200.-; niet-studenten: 300.-; steun vanaf 500.-; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77
Agenda en Ad Valvas: ten laatste maandag voor verschijnen om 14.00 u op het redaktieadres bezorgen
Redaktievergadering: iedere vrijdagmiddag om 15.00 u. (op vrijdag 21 november uitzonderlijk om 14.00 u stipt!)

Wordt Vervolgd? Gezonde Voeding

En mespunt vetstof, het enige dat het 4de vak van de maaltijdschijf siert. Enorm contrast met de overvolle andere vakken. Vak 1 loopt haast over van het brood, granen, peulvruchten en aardappelen. Vak 2 kan alle soorten groenten en fruit haast niet meer bolwerken. Vak 3 is maar half zo groot als de vorige twee, maar staat toch ook boordevol met vlees en aanverwanten.

Als we maar onthouden dat een mespuntje boter of margarine bij elke maaltijd voldoende vitamine A en D levert aan ons organisme! Matigheid staat hier voorop. Niet alle margarinesoorten zijn geschikt, de verpakking moet de vermelding dragen: "gevitamineerd", oliën bevatten deze vitamines ook niet. Vandaar dat mespuntje. Geef de voorkeur aan diët-margarines boven boter, gewone margarines, bak- en braadvet. Diët-margarines bevatten veel linolzuur, een bestanddeel van de vetten dat hart- en vaatziekten helpt voorkomen. Wist je dat boter net zoveel kaloriën levert als margarine of diët-margarine (= margarines met een goede verhouding van verzadigde en onverzadigde vetzuren). Alleen minarine is met water vermengd, zodat minarine minder kaloriën levert.

Ja, bekijkt u dit maar eens goed. Dit is zowaar een mespuntje... ja... Ja... Vet dodedjus.

Gezonde voeding

De werkgroep gezonde voeding werkt samen met Alma teneinde de student onder andere een eekultuur bij te brengen. Veto staat achter deze doelstelling, en ruimt dan ook plaats voor een rubriek.

Deze week is het de beurt aan Vak vier van de maaltijdschijf.

Kamermuziek

Leden van de Universitaire gemeenschap (studenten, personeel) die graag actief kamermuziek zouden willen beoefenen, worden vriendelijk uitgenodigd op een informele vergadering in het Mgr. Sencie-Instituut lokaal 91.40 (kelder), Ravenstraat 46 te Leuven op maandag 24 november om 20.30 u. Inlichtingen bij Mark Delaere (Muziekwetenschappen, L&W 04.40, Bluzie Inkomstraat 21, Leuven, tel. 23.88.51, of Dr. ir. Arthur Spaepen (I.L.O. Tervuursevest 101, n. gebouw, 2de verdieping, Heverlee, tel. 22.23.10)

Voorgeschiedenis van Loko

Verdeeldheid in Leuven

Rond 1982 was de ASR, de Algemene Studentenraad, de enige officiële overkoepelende studentenorganisatie van de KUL. Ze omvatte als dusdanig vijf aparte organisaties of 'raden': Sociale Raad, Kringraad, Sportraad, Kultuurraad en Isol, dat als raad van buitenlandse studenten een beetje apart stond. Daarnaast was er Veto, het blad van de ASR.

Elke raad ontplooid een eigen werking over een bepaald domein, waarbij uitgegaan werd van een gemeenschappelijke basisfilosofie, democratisering van het onderwijs in alle aspecten, en waarbij een aantal gemeenschappelijke werkingsprincipes gehanteerd werden. Op Isol na, dat werkte op basis van de nationale groepen, werd het beleid van de raden bepaald op een Algemene Vergadering (AV) waarin elke kring één stemgerechtigde vertegenwoordiger had. Ook het werken met vrijgestelden — geen vrijgestelde van stempelcontrole, maar door de raden betaald, vast personeel waarmee een beleid kon gevoerd worden met meer diepgang en continuïteit — was een optie van de ASR als geheel.

Om praktische redenen werden de vier eerstgenoemde raden gekoördineerd, door de ASR-stuurgroep. In deze stuurgroep, die voorgezeten werd door de ASR-sekretaris, zaten van elke raad drie vertegenwoordigers. De stuurgroep stelde een gemeenschappelijke begroting op voor subsidiëring door de RvS, koördineerde zodanig de activiteiten van de verschillende raden en zag er op toe dat de gemeenschappelijke werkingsprincipes gerespecteerd werden. Bovendien was de stuurgroep verantwoordelijk voor het beheer van een aantal centrale initiatieven: de diensten van het secretariaat, de Financiële Controlecommissie (FKK) voor de subsidiëring van

de vrije verenigingen (KVHV,MLB,CDS, enz.) en tenslotte Veto. De standpunten die op de stuurgroep door de vertegenwoordigers werden ingenomen, waren standpunten bepaald op hun respectieve raden, niet op de kringen.

De structuur van de ASR zoals hierboven geschetst, was het resultaat van een proces van rijping en bijsturing, en had haar efficiëntie, ondanks periodieke strubbelingen, herhaaldelijk bewezen. Nochtans stelden in het academiejaar 1981-'82 een aantal kringen voor om de stuurgroep te vervangen door een vergadering van kringvertegenwoordigers, lees: presides. Dit voorstel zou wat later als het *6de-raadsvoorstel* opnieuw opdruken.

De stuurgroep van 14 oktober '83 besliste dat de ASR zou oproepen voor de anti-rakettenbetoging van 23 oktober. Die beslissing lokte heel wat reacties uit, voornamelijk vanuit de hoek van Kringraad, waar traditioneel vooral presides bijeenzaten. De kritiek betrof vooral het verschil in stemming tussen Kringraad (onthouding) en Sociale Raad (pro), en het feit dat sommige afgevaardigden op Sociale Raad door de "manipulatie" van de vrijgestelden van deze raad, niet aan bod kwamen. Een aantal kringen, vooral VRG en Ekonomika, wensten dat de stuurgroepsbeslissing teniet werd gedaan, en dat tevens ingeprengd zou worden in de werking van Sociale Raad. Bovendien stelden zij opnieuw de stuurgroep in vraag. Op een super-AV, met vertegenwoordigers van alle kringen en alle geleidingen van de ASR, werd vastgesteld dat de structuur van de ASR weliswaar niet altijd even perfect bleek te werken, maar toch de beste oplossing bood voor een democratische besluitvorming. Ekonomika, VRG en Romania konden hiermee geen vrede nemen en bleven op Kringraad aandringen op hervorming van ASR, desnoods opgelegd van buitenaf, door een vergadering van kringen, los van elke raad. Daar was

een meerderheid van kringen tegen.

Er leefde sterk het vermoeden dat de hele hervormingskwesitie voortvloeide uit een verregaande ontevredenheid van individuen en kringen over Sociale Raad, meer bepaald over haar vrijgestelden die nogal sterk hun stempel zouden drukken op de werking, en over de vaak erg politiek getinte akties van die raad, waarbij openlijk regeringsleden gevisereerd werden (cfr. het rakettenstandpunt).

Op 7 februari besliste de bestuursvergadering van Ekonomika om uit Kringraad en Sociale Raad te stappen. Die beslissing werd twee dagen later door een referendum bevestigd en middels een perskonferentie annex stunt aan 't Stuc ten uitvoer gebracht. De reacties van de andere kringen waren verdeeld, maar de tendens was toch om binnen ASR te blijven werken en eventueel binnen de bestaande structuur bij te sturen. Er werd een aanzet gedaan om het konflikt bij te leggen. Hierbij kwam het 6de raadsvoorstel nogmaals ter sprake, maar opnieuw werd het afgewezen. Kort daarop organiseerden VRG en Romania een referendum, in navolging van Ekonomika, waarop eveneens werd beslist om uit ASR te treden. Het hek was van de dam! Onmiddellijk verschenen er reacties in Veto. Pamfletten werden uitgedeeld aan de Alma's en de verschillende kringen deelden hun standpunten mee aan de pers, eerst in afzonderlijke mededelingen, later in een gemeenschappelijke perskonferentie. Mbdkia schreef een brief aan alle kringen om voor solidariteit te pleiten. In geen tijd hadden Medika, Pedagogie, Kriminologie, LBK, VTK, Wina, Germania, Politika, Merkator, Bios, Chemika en Psychologie alle hun vertrouwen in ASR bevestigd en het belang van de werking binnen ASR benadrukt. Uit talrijke lezersbrieven voor Veto bleek dat de splitsing vele studenten in de ban hield. Leuven stond in het teken van de scheuring.

Ook de Akademische Overheid, vooral dan in de persoon van prof. Sabbe, toenmalig voorzitter van Studentenaangelegenheden, bemoeide zich ermee. Sabbe spiegelde Ekonomika voor dat zij samen met andere kringen een nieuwe koepel zouden oprichten, ze zeker aanspraak zouden kunnen maken op een deel van de subsidies van de RvS. Kort nadat Kultuurraad en Sportraad in een persmededeling in Veto zich als raad uitspraken pro de toenmalige ASR, beslisten Eeos, de Muziekhistorische Kring, Canonica en Apollonia de dissidente kringen te gaan vervoegen in een kringunie die voorlopig OSO (Overkoepelende Studentenorganisatie) werd genoemd.

Hoewel de nieuwe koepel nog geen duidelijk profiel, noch structuur, laat staan een inhoudelijke werking had, begonnen de voorvechters ervan systematisch mandaten op te eisen op alle posten waar de ASR studenten kon afvaardigen om het medebeheer waar te nemen. Dit resulteerde het volgend academiejaar '84-'85 in de vertegenwoordiging van de inmiddels tot KrUL (Kring Unie Leuven) omgedoopte OSO, in de Akademische Raad, de RvS, Alma en Acco. In de loop van datzelfde jaar verkreeg KrUL een deel van de normaal aan Sociale Raad en Kringraad toegekende subsidies. Dit werd door Sabbe uitgeleefd als een betoelaging van het drieweekelijks tijdschrift *Faze*, dat door KrUL vanaf de opening van het academiejaar '84-'85 werd verspreid. De KrUL had zich tevens voorzien van uitgebreide statuten en had een werking in het vooruitzicht gesteld rond volgende punten: sociaal, onderwijs, sport en ontspanning. Met politieke stellingen namen zou KrUL zich in geen geval inlaten.

Een en ander deed vermoeden dat KrUL, waarbij zich inmiddels ook Farma en Apollonia hadden aangesloten, weldra ook een groter deel van de subsidies in de wacht zou gaan slepen. Zo vormde de scheiding van de kringen in ASR en KrUL de aanleiding om de verdeeldheid tussen de raden van ASR in alle hevigheid te doen oplaaen. Reeds bij de begrotingsdiscussie eind '83 was er een onenigheid naar boven gekomen binnen ASR

inzake de reikwijdte van de autonomie van een raad: vooral Kultuurraad had een aparte visie op personeelsbeleid en op de manier van werken met een Algemene Vergadering. Als verantwoordelijk hiervoor beriep deze raad zich op de professionaliteit van haar aanpak, die geen concrete inbreng van de kringen in programmatica en uitwerking zou toelaten. Deze kwestie zou verder als het probleem Kultuurraad opnieuw de aandacht eisen.

De onmiddellijke aanleiding voor het konflikt tussen de vier traditionele raden van ASR lag echter bij Sportraad. Sportraad zag eind '83 haar enige vrijgestelde (met drie jaar ervaring in het organiseren van de massasportactiviteiten) vertrekken en was van mening dat de lakune alleen door twee nieuwe vrijgestelden kon worden opgevuld. Alle fracties van de ASR-stuurgroep waren het daarmee eens, alleen er bij RvS geen geld meer aangevraagd worden voor een extra-vrijgestelde, terwijl geen van de andere raden een deel van haar subsidies wilde afstaan. Daarop richtte Sportraad zich onafhankelijk van ASR tot de Akademische Overheid met de vraag om voortaan autonoom een begroting te mogen indienen en door het ingrijpen van bovenaf een tweede vrijgestelde toegevoegd te krijgen. Op dat moment was de feitelijke eenheid van ASR definitief verbroken. Kultuurraad liet een dergelijke gelegenheid niet voorbijgaan om haar financiële en beleidsmatige autonomie veilig te stellen en ging eveneens bij de Akademische Overheid aankloppen, net zoals Sportraad gesterkt door het feit dat ze als raad nog door alle kringen, ook die van KrUL, erkend werd. De stuurgroep van ASR besloot zichzelf te ontbinden, niet na eerst het personeelskontraat van de overbodig geworden ASR-sekretaris overgeheveld te hebben naar Sportraad. Bovendien werd een procentuele verdeelsleutel voor het verdelven van de subsidies onder de verschillende raden vastgelegd. Kringraad, Sociale Raad en Veto verenigden zich in een mini-ASR die als één orgaan een subsidieaanvraag zou indienen.

Peter Persyn
Rudy Lanssens

Loko: het ei

vervolg van p. 1

verzoeningsgezinde personen aan de discussietafel gaan zitten.

De verzoening kreeg volop wind in de zeilen bij het bekend raken van de regeringsmaatregelen inzake hoger onderwijs en legerdienst. Een aantal kringen van KrUL (Romania en VRG) gingen toen bij de door hen gewaarke Sociale Raad aankloppen omdat ze binnen de "apolitieke" KrUL niet veel konden ondernemen. Stilaan werd binnen KrUL de mislukking kwa inhoudelijke werking ingezien, hoewel de Faze-redactie op volle toeren bleef draaien.

Na een aantal maratonzittingen konden de verzoeners eind januari '86 aan de kringen een ontwerp voorleggen voor een nieuwe overkoepeling, dat verdacht veel gelijkenis vertoonde met de klassieke ASR. Opnieuw werd geopteerd om te werken in raden, vanuit dezelfde basisfilosofie: democratisering van het onderwijs in al zijn

aspecten. De uniformiteit van de raden kwa werkingsprincipes stond prioritair, terwijl het belang van de kringvertegenwoordigers ekstra werd beklemtoond. Tevens werd een concrete taakomschrijving voor de vrijgestelden opgesteld en een aantal maatregelen vastgelegd om de invloed van de vrijgestelde (die door zijn ervaring en positie binnen de raad inderdaad wel zijn stempel kon drukken op de werking ervan) binnen de perken van het wenselijke te houden. Wat het studentenblad betreft, de formule van Veto werd behouden, waarbij de mogelijkheden van verhaal voor individuen of kringen die zich door het blad tekort gedaan voelden, werden geëxpliciteerd. De enige nieuwigheid was de Open Algemene Vergadering (OAV), een super-AV met beslissingsbevoegdheid op basis van kringstandpunten.

Op twaalf februari werd een

zogenoemde "toetredingsvergadering" gehouden, waarop een grote meerderheid van kringen zich achter het voorstel schaarde. VRG en Romania konden hun toetreding zelfs met een referendum officieel bekrachtigen. Ekonomika, de motor achter de splitsing en de spil van de KrUL weigerde echter toe te treden. Twee kleine kringen, de Muziekhistorische Kring en Farma, of liever hun presides, hielden eveneens het been stijf. Deze drie kringen wensten wel uitdrukkelijk in Sportraad en Kultuurraad te blijven zetelen, zoals dat tot dan toe trouwens het geval was.

Hoewel het licht dus op groen stond voor de nieuwe koepel, zou de hereniging van de kringen, zoals die momenteel op uitzondering van nog steeds zonder Ekonomika onder LOKO een feit geworden is, nog heel wat voeten in de aarde hebben. Allereerst was er de namenkwesitie: hoe zouden de koepel en het studentenblad, dat onder de naam Veto voor niet weinigen toch een doorn in het oog bleek, voortaan heten? Over het feit dat er een nieuwe naam voor de koepel zou komen, bestond redelijke consensus vanaf het begin, hoewel er in wezen niet veel verschil

bestond met de ASR van weleer. De naam ASR werd door velen echter geassocieerd met het recente verleden en een nieuwe start leek een nieuw logo te rechtvaardigen. Niettemin heeft het toch nog tot 6 november jl. geduurd vooraleer de knoop werd doorgemaakt. Op een eerste OAV van de nieuwe koepel werd toen voor LOKO gekozen.

De naam Veto bleek heel wat gevoeliger te liggen. Zo stond het vorig presidium van VRG er uitdrukkelijk op dat het studentenblad van naam en toon zou veranderen, terwijl de Veto-redactie zich geen moeite bespaarde om voor naamsbehoud te pleiten. Er verscheen zelfs een extra-nummer, eksklusief gewijd aan deze naamkwesitie. VRG bleef bij zijn eis, zodat de verzoening eind vorig academiejaar plots weer op de helling kwam. Het nieuwe VRG-presidium stapte over het punt heen en Veto is Veto gebleven.

Een heel ander paar mouwen tenslotte was de verdeeldheid tussen de raden, die sinds de splitsing in '84 niet meer onder één noemer opereerden. In de nieuwe koepel nu zouden de vier traditionele raden toch min of meer volgens dezelfde principes werken, met nadruk op de inbreng van de kringvertegenwoordigers. Lichte afwijkingen hiervan, naargelang de werking van een raad zulks vereiste, zouden worden getolereerd. Kultuurraad echter was reeds voor de splitsing een erg aparte koers gaan varen en wenste daar voorlopig ook geen verandering in te brengen. Het was vooral Klio, de kring van Klassieke Filologie en Oude Geschiedenis, dat het probleem Kultuurraad halverwege vorig jaar aan de grote klok hing, onder meer door uit Kultuurraad te treden. De meeste andere kringen konden de kritiek van Klio aan het adres van Kultuurraad min of meer bijtreden. Een probleemvergadering werd in allerijl bijeengeroepen, maar die liep uit op een sisser, vooral door een gebrek aan voorbereiding. Van alle discussies dat jaar nog gehouden, is enkel het gezamenlijk voorstel van VRG en Germania ter "hervorming" van Kultuurraad het vermelden waard. Hiermee werd door de leiding van Kultuurraad enigszins rekening gehouden, hoewel de meeste ontvreden

kringen op hun honger werden gelaten. Op 6 november jl. werd dan ook voorgesteld om een OAV rond Kultuurraad te houden, ditmaal degelijk voorbereid.

Sportraad dat zich destijds gedwongen zag om te breken met de andere raden omwille van eerder praktische redenen, zag nu dan ook weinig graten in een hernieuwde samenwerking. Sportraad toonde zich wel bezorgd over wat er verder met Ekonomika zou gebeuren, dat gezien zijn weigering om toe te treden tot de nieuwe koepel, van Sportraad dreigde uitgesloten te worden. Op de OAV van 6 november ontzegen 15 van de 20 vertegenwoordigde kringen, hetzij de helft plus één van het totaal aantal kringen, aan Ekonomika een officiële afvaardiging op om het even welke raad van de nieuwe koepel. Wel bleef men openstaan voor elke toenaadering. De bal ligt dus in het Ekonomikakamp.

Tot slotte rest er het probleem van de begroting van de nieuwe koepel en van een centrale coördinatie, die daar ten dele mee samenhangt. Een terugkeer naar de vroegere situatie met een stuurgroep werd weinig wenselijk geacht. Omdat toch geopteerd was voor een begroting en bloc — zeker met het oog op de nakende besparingen — werd besloten om voortaan verder een vaste verdeelsleutel te hanteren, die enkel via een speciale OAV zou kunnen worden aangepast. Wat de coördinatie en centrale diensten betreft, hiervoor werd voorlopig een halfjaarlijk personeelslijst aangesteld, dat door Sociale Raad, Kringraad en Veto wordt betaald. Hoe dit in de toekomst verder moet, zal in eerste instantie afhangen van de ernst van de besparingen die voor begin 1987 zijn aangekondigd. Deze besparingen werken samen met het probleem Kultuurraad hun schaduw over de nieuwe koepel en zullen in grote mate de levensvatbaarheid van LOKO bepalen. Het is aan de vertegenwoordigers en studenten uit alle kringen om ervoor te zorgen dat LOKO niet ter plaatse blijft, maar voortrekker wordt voor de Leuvense Studentenbeweging.

Peter Persyn
(m.m.v. Rudy Lanssens)

Loko met motief. Met de buurtspoorwegwerker hebben we er een goede stakingspartner bij. (foto Geert Coene)

Undesired visitors in ISOL — A rejoinder

Our attention is drawn to the plight or rather the predicament of The International Student Organisation of Leuven (ISOL). The ISOL problematic has been exhibited in Veto of Thursday last, the 13th of November, 1986, page 3, columns 4 and 5. We the "United Students for the Salvation of ISOL (USSI) as an independent group, have to add our voice so as to bring this polluted atmosphere eclipsing the whole ISOL establishment for the correct appreciation of all well-wishers of ISOL.

We have perused and screened through the article, namely, *Undesired Visitors in ISOL* (hereafter referred to as this article), and the following comments are worth making. All our citations are extracted from this article. We undertake this commentary for the purpose of correcting any false impressions or conceptions generated by this article, thereby elucidating hopefully, the ISOL problematic.

Lack of articulation

In the first instance, we are made to believe that, that aspect of ISOL problematic concerning and "due mainly to the influx of external forces that distort the image the institution wants

to have to itself" may be blamed on the presence of ISOL bar having become the "Black Ghetto of Leuven". Whom should we blame here, the "Black" or the alleged "Ghetto"? A lot of reflection is required on this question. This is a proverbial food for thought.

Secondly, our concern must be expressed for the caption: "The Ghanaian problem". Let us get this point straight. We neither tolerate the riff-raff nor condone ragamuffins entering and leaving ISOL bar at will and at random. For that matter anyone causing havoc in ISOL bar should be excommunicated. This said, however, the problem of the group of refugees who frequent ISOL bar and who at the same time are professed to have come from Ghana, does not make their problem with ISOL "The Ghanaian problem" seen in the right perspective. The thematization, the bold emphasis "The Ghanaian problem" therefore, is misleading and unwise. This is an inadequate articulation of the problem on the part of the writers of this article, because the logos, or rather the line of reasoning here is a clear cut one: the problem of this group of refugees with ISOL neither constitutes "The Ghanaian problem" nor has it anything to do with "Ghanaians" or their 'problems'. Ask the Ghanaian student and he will tell you that he has no such problems in this regard; the Ghanaian student surely does not have problems in the ISOL bar.

USSI

De veelbesproken Isol-bar. Links een barman en een pingpongspeler, rechts nog een pingpongspeler. (foto Peter Vermeiren)

Na onderhoud Masschelein Licht op groen voor hardere acties

Maandag 10 november. Een gezamenlijke delegatie van Kringraad, Sociale Raad en het RAK had een onderhoud met prof. Masschelein, de voorzitter studenten-aangelegenheden, over de inmiddels beruchte regeringsmaatregelen en de universitaire houding hiertegen. Uit dit gesprek zou moeten blijken of ernstig rekening gehouden wordt met het studentenprotest en of de overheden (nationale en academische) bijgevolg hun handelen willen aanpassen. Zoniet, zien de studenten zich gedwongen in de zeer nabije toekomst enkele niet mis te verstane signalen te geven dat het menens is: een zebra-padenaktie en een staking.

jaren '60 paktten we het grondiger, intenser aan" zullen we maar interpreteren als aansporing, niet als verwijt.

Vervolgens maakte hij duidelijk hoe handig en sluw de regering haar verantwoordelijkheid heeft doorgeschoven naar anderen. Inschrijvingsgelden, die normaal bij wet vastgesteld worden, vallen nu plots onder de bevoegdheid van de universiteiten. Resultaat is dat op dit niveau — terwijl de bevoegde minister lekker buiten schot blijft — een ware chaos van tegenstellingen en doorkruisende belangen opgewekt wordt: studenten richten vanaf nu hun woede op de universiteit (en worden in zekere zin door de regering ook opgejut dit te doen), iedere instelling knokt voor een zo gunstig mogelijke eigen positie, politiek gemaneuvreer en lobbying vieren hoogtij. "Gelijklpende belangen en onderlinge solidariteit zijn fictie geworden" orakelde Masschelein, waarvan hij onmiddellijk een staaltje ten beste gaf door zwaar uit te halen naar de kleinere universiteiten.

Ideaal

Demokratisering is voor Masschelein een ideaal, iets waar we voortdurend naar op weg zijn, maar nooit bereiken. Hij gaf toe dat de huidige bewindslieden daar zelfs niet meer naar streven, maar serieuze stappen terugzetten. Deze trend tekent zich echter reeds van een tijd vóór deze regering af. De recente klappen die de sociale sektor te inkasseren krijgt, moeten

overigens niet begrepen worden als een inhoudelijke aanval op het democratiseringsprincipe, maar zijn louter van budgettaire aard. Coens heeft van Martens niet de opdracht gekregen een beleid te voeren of een visie te ontwikkelen: zijn enige taak bestaat erin (erg veel) te besparen.

Er werd ook een hele boom opgezet rond numerus clausus en het afstellen van diploma's op de arbeidsmarkt. Veel concreets kregen we niet los. Over de forfaitaire betoelaging bijvoorbeeld "was nog helemaal niets besloten", en verder geen commentaar. Vermeldenswaard is wel dat Masschelein numerus clausus in één enkele richting onaanvaardbaar vindt ("dan krijg je drainage naar andere faculteiten"), maar zeker niet principieel een numerus clausus voor alle richtingen uitsluit. Een algemeen ingangsexamen is hem duidelijk het bestuderen waard. De studenten zijn gewaarschuwd...

Roeien

En wat de KUL nu in feite gaat doen met de regeringsmaatregelen? Eén ding is zeker, men is niet van plan nog langer te protesteren. "Je moet roeien", kregen we te horen, en "Je moet hopen op gbeie tijden, ja". De besparingen zijn dus gelaten aanvaard. Masschelein benadrukte dat de sociale sektor gestoeld blijft op de oude principes, maar dat iedere dienst afzonderlijk zou beschouwd worden om te zien waar men het gemakkelijkst kan snoeien zonder dat de demokratisering van het onderwijs echt in het gedrang komt. De studenten kregen het onaangename gevoel dat dit vooral op hun werking sloeg: een in vraag stellen van de vrijgestelden, geen gratis VUE meer... kortom, een meer dan ernstige bellemmering van een degelijke studentenwerking...

Steun

De universitaire top, indien de voorzitter studenten-aangelegenheden tenminste als min of meer representatief mag beschouwd worden, heeft op 7'n zachts gezegd wel twijfels bij de huidige onderwijsstanden ("een beleid terzake is wishful thinking, dat weet ik ook"), maar blijft anderzijds de eigen houding en eigen politiek door dik en dun verdedigen. Het hele gesprek was uiteindelijk één pleidooi pro domo, in casu de KUL. Van deze hoek moeten de studenten nu geen steun meer verwachten (trouwen, er is nooit daadwerkelijke steun geweest); de besparingen gaan zonder meer door en de studenten worden het voornaamste slachtoffer. De enige uitweg is te laten zien dat het echt menens is: een "harder" protest zoals een zebra-padenaktie en een nationale staking zijn nu meer dan ooit nodig. Dat is immers zowat het enige wat ons uit dit onderhoud écht duidelijk geworden is.

27 november: staken

Vanuit het nationaal actiecomité tegen de regeringsmaatregelen werd enige tijd geleden het voorstel geopperd, een nationale studentenstaking te organiseren. U heeft wellicht al een stakingsaanzegging in handen gehad (en hopelijk ondertekend). Waarom willen we echter blijven actie voeren? En waarom een staking?

De volmachtenbesluiten van de overheid inzake het universitair onderwijs zijn voor de Leuvense studenten onaanvaardbaar. Dat bleek al duidelijk toen verleden jaar het platform van het nationaal actiecomité tegen de regeringsmaatregelen door de Leuvense fakulteitskringen werd goedgekeurd. Na die goedkeuring werd er al gestaakt in Leuven op 6 mei, als reactie tegen het pas bekend geworden Sint Anna-plan. En ondertussen heeft het NAK, alsook het Leuvense RAK niet stilgezeten: inschrijvingen werden geboykot, er werd nationaal betoogd. Maar feitelijke resultaten werden er in Leuven nog niet bereikt.

Resultaten

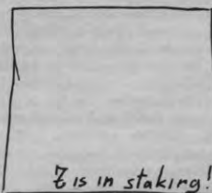
Wat is echter het feitelijk resultaat? Als je de term al te eng interpreteert, dan bemerk je natuurlijk dat het inschrijvingsgeld verhoogd blijft, de sociale toelagen effectief gehalveerd worden... Anderzijds is het studentenprotest niet betekenisloos geweest zonder meer. Aan de VUB bijvoorbeeld werd het inschrijvingsgeld massaal geboykot: resultaat is dat daar het inschrijvingsgeld nog steeds 10.000 BF bedraagt. En dit niet alleen omdat de VUB daar financieel meer mogelijkheden toe heeft, maar ook, naar rektor Steenhauts eigen zeggen, onder druk van het studentenprotest.

Of maak een vergelijking tussen Vlaanderen en Wallonië. In Vlaanderen is er een grotere traditie van studentenacties voor de demokratisering van het onderwijs. In Wallonië daarentegen pleit men traditioneel voor een "gezond realisme". Wellicht daarom betaalt men in Wallonië nu 18.000 BF inschrijvingsgeld, en kosten

de maaltijden aan de ULB 177 BF. Een permanente werking die blijft opkomen voor de demokratisering van het onderwijs heeft dus duidelijk wel zin, en krijgt nog meer zin als duizenden studenten zich er expliciet achter scharen om tegen de huidige albraakpolitiek te reageren.

Staken

Een massale studentenstaking is nu juist het meest efficiënte middel om naar de overheid toe duidelijk te maken dat we hun politiek inzake het onderwijs niet goedgekeuren. Ook de academische overheid wordt via een staking aan het denken gezet: ook zij zijn geducht voor een verstoring of verlamming van het academisch leven, en bovendien geef je aan de academici expliciet de kans om woorden in daden om te zetten en hun solidariteit te betuigen.

Voor al echter binnen de studentenwereld is staken zinvol. Elke student krijgt de mogelijkheid zich te informeren over het waarom van de acties, het voor en — vooral — tegen van de regeringsmaatregelen, om uiteindelijk een gefundeerd standpunt in te nemen. Niemand wordt verplicht. Maar wel wordt er een beroep gedaan op uw solidariteitsgevoelen. Want wij zijn de studenten die aan de universiteit zijn geraakt, en wij vergeten dan nog eens vlug die grote groep naamlozen die hier niet geraakt zijn omdat de financiële drempels te hoog waren. En in de toekomst zullen er nog meer naamlozen zijn, als er niet dringend werk wordt gemaakt van de demokratisering van het onderwijs!

Geert Van Eekert

Masschelein begon met het grondig relativeren van het protest tegen de maatregelen. De verschillende stappen die de Raad voor Studentenvoorzittingen, de academische overheid en studenten afzonderlijk genomen hebben, verliepen totaal ongekoördineerd. In tegenstelling tot het "duidelijke protest" van de eerste twee noemde hij de studentenacties vrij lauw. In mei, juni en juli hadden we niets meer van ons laten horen (tiens, hoe zou dat komen?) en aangaande de inschrijvingsboycot van september werden we zo ongeveer gedegradeerd tot epigonen van de VUB omdat we het aandurfden ook hier de oude 10.000 frank te vragen. Zijn opmerking "in de

Zebra-padenaktie: en gaan de CDS-medewerkers nu in razendsnelle pasjes de straten van Leuven afschuimen? (foto Peter Vermeiren)

Walter Pauli

Vorige week, maandag en woensdag, presenteerde De Andere Film vier films over het gevangeniswezen onder de titel *Police and Thieves*. Geen gewone cinema over het gerecht dat recht maakt wat krom is, veeleer een kritische doorlichting van wat misdaadbestrijding is en hoe politie en dief soms leentjebuur spelen. Veto keek naar *Le Pull-Over Rouge*, de bekendste van de vier, en zag dat vooral het gerecht en de pers het moesten ontgelden.

Met een klein hartje ben ik naar de filmvoorstelling gestapt. Films die de toeschouwer maatschappelijke wan-toestanden tonen, zijn meestal goed bedoeld en slecht gemaakt. De inhoud drukt vaak loodzwaar op de vorm en keldert elke filmische illusie. Maar belet zoiets dat dergelijke films gemaakt en gedraaid mogen worden? Waarschijnlijk niet. Zeker niet als de films goed gemaakt zijn. Een pamflet kan, als het goed geschreven is, boeiende lectuur en zelfs literatuur worden. Een dergelijke film is *Le Pull-Over Rouge* niet.

Doodermtig

Eerst het gegeven. Michel Drachs film is een bewerking van het gelijknamige boek van Gilles Perrault. Het boek en de film vertellen over de ophef-

Le Pull-Over Rouge Kriminaliteit en Krapuul

makende zaak Ranucci. Christian Ranucci, 22 jaar en een bankbediende, werd in 1976 met de guillotine terechtgesteld, beschuldigd van kidnaping van en moord op een 8-jarig meisje. De zaak wekte heftige emoties op en een ekstreme oplossing: doodstraf.

Het is Drach te doen om het ultieme vergrijp van het gerecht, de doodstraf, ter discussie te stellen en het fundament ervan te ontcrachten: is de terechtgestelde wel de moordenaar in kwestie? Drach heeft het weinig subtiel aangepakt. De film is een melodrama waarin de hoofdrol door de politiek en het gerecht vertolkt wordt en niet zo netjes. Van bij het begin toont Drach in zijn film dat de beschuldigde en de kinderverlokker — de vermoedelijke moordenaar — twee onderscheiden personen zijn. Later blijkt dat het bewijsstuk, de rode trui, Ranucci vreemd is: het kledingstuk is hem drie maten te groot. En naarmate de lijst van bezwaard materiaal toeneemt, blijkt dat de politie niet zo zeer naar een kindermoordenaar op zoek is, als wel naar eerherstel: een tijd geleden stond de politie voor joker in een andere zaak. De zaak werd breed uitgesmeerd in de plaatselijke pers en dat euvel dient weggewerkt. Hoe? Door een spektakulaire zaak op een spektakulaire manier op te lossen. Het oeroude

zondebokmechanisme, suggereert Drach. Getuigen à décharge worden achteloos verhoord, getuigen à charge worden meermalen ontboden; een schoebidde wordt het zweepte van een pedofiel; Ranucci wordt de kleren van het lijf gevraagd en daar blijft het niet bij: fysieke en mentale geweldpleging volgen. De regisseur stelt op geen enkel moment eksplicit dat de beschuldigde de moordenaar niet is, maar ontcracht de mogelijkheid wel stelselmatig door voortdurend het bezwaard materiaal in de schoenen van de politie te schuiven. De politie wordt dief.

Stof tot nadenken en discussie levert ook het beeld van de Franse pers op. De pers is — eigenaardig, als je bedenkt dat de film op een boek van een journalist gebaseerd is — de moderne hoer van Babylon. De persjongens — allemaal jongens, met een vlotte spijkerbroek, een tweedjasje, open hemd, en vels grappen — pappen met iedereen aan in de betrachtning informatie los te krijgen. De journalist is kind aan huis bij zowel de politie als de advocaten van de verdediging. Frappant groot is de invloed van de journalisten wanneer getuigen hun getuigenissen baseren op krantenartikels, wanneer getuigen zich, onder invloed van de massamedia, vedetten-

allures aanmeten en, vooral, wanneer massahysterie het resultaat wordt van vlotte verslaggeving. Op het proces van Ranucci zijn de gemoeiender dan ook zo verhit dat mensen niet meer met elkaar spreken maar naar elkaar roepen.

Hallucinant wordt het pas wanneer Ranucci een paar dagen voor zijn executie langs de radio om verneemt dat president Giscard zijn verzoek om gratie inwilligt en achteraf blijkt dat het voorbarige informatie betreft, of, beter, foutieve informatie. Je zou er voor minder je hoofd bij verliezen.

Imago

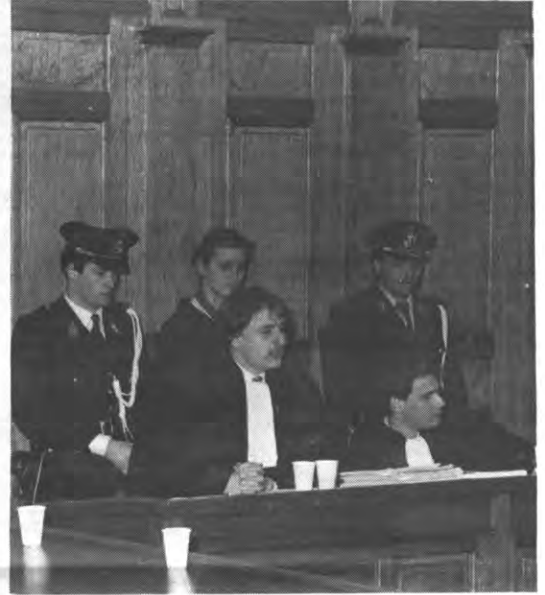
"Mijn grootste vijand", zegt de ver-

langer wie wat gedaan heeft, wel wat krantenkoppen en foto's vertellen. Instinctief vraagt men zich af: est-il sympa?

Even weinig verheffend is het beeld van de psychologen en de advocaten in de film. Psychologen praten de gevestigde orde naar de mond. Echt mooi werd het pas toen de gerecht-psychologen ontdekten hadden dat vader en moeder Ranucci gescheiden waren toen zoontje slechts drie was. Een ongewoon sterke moederbinding resulteert enz. enz. Voelt u hem komen? Advocaten daarentegen kopen kunstwinkels leeg en etaleren dat in hun werkruimtes, zo lijkt het wel. Echt ontroerd raken ze slechts als er guillottes aan te pas komen.

Verdict

Le Pull-Over Rouge is een film met de nodige duiding en dwaling. Filmtchnisch zit hij eenvoudig in elkaar en dat is ook de bedoeling. Ontroerd is

Instinctief vraagt u zich af: est-elle sympa?

(foto Geert Coene)

dedigende advocaat in zijn slotrede. "is Christian Ranucci en zijn uiterlijk. In zijn opwinding gaat hij zich makkelijk te buiten aan scheldpartijen en zijn vissegen boezemen sympathie noch medelijden in". Indirect beklemtont de advocaat het belang van een mediageniek uiterlijk voor een beschuldigde in een assisenzaak. De overdadige desinformatie door de media levert een reflex van vereenvoudiging op bij het publiek. Belangrijk in de publieke opinie is niet

de film op de ogenblikken dat hij meer vertelt dan belet. Wanneer de moeder na het verdict, in een dagdroom, het vermoorde kind de gerechtszaal ziet binnenhuppelen terwijl de kleine Christian zijn brilleglazen schoonwrijft, spreekt de film duidelijker taal dan op enig ander ogenblik. Een proces brengt geen vermoord kind terug, zo blijkt. Daarom alleen al had de zaal afgeladen vol toekomstige criminologen moeten zitten.

Jan Antonissen

Lezingencyklus

Fin de Siècle en Dekadentie

Er is momenteel een her-nieuwde belangstelling voor het *Fin de siècle*. Is het omdat wij nu ook weer naar een nieuwe kanteling van de tijd gaan? Het is voorlopig nog niet helemaal duidelijk. Als je wil kan je je de volgende weken wat uitgebreider informeren over het fenomeen *Fin de siècle*, in een lezingencyklus die vanaf donderdag 20 november in Leuven wordt georganiseerd. Dit artikel wil een poging zijn om het begrip te omschrijven.

Samen met de term 'Fin de siècle' worden dikwijls ook enkele andere namen genoemd: Art nouveau, Jugendstil, estheticisme, symbolisme en décadence. Deze termen houden wel verband met elkaar, maar het omvattende begrip is toch best *Fin de siècle*. Hiermee wordt tegelijkertijd verwezen naar een periode en naar een welbepaald levensaanvoelen.

De periode van het *Fin de siècle* moet gesitueerd worden tussen 1870 en 1914, in brede zin. Er zijn namelijk vrij aanzienlijke verschillen tussen de hoogtepunten van dit cultuurverschijnsel in de verschillende Europese landen.

Het levensaanvoelen laat zich algemeen omschrijven als een onvrede met de bestaande maatschappij, een gevoel

van onzekerheid en onmacht, dat gestild wordt door een vlucht in een nieuw mensbeeld van aristocratische verfijning.

Het is erg belangrijk dit cultuurverschijnsel te situeren in de socio-economische context van het einde van de 19e eeuw. In de tweede helft van die eeuw ontstaat er door de vooruitgang van wetenschap en techniek een ongeremd vertrouwen in de vooruitgangsgedachte, een sterk burgerlijk optimisme. Naarmate de eeuwwisseling nadert, ontstaat er in brede lagen van de bevolking een gevoel van onbehagen, twijfel en onmacht. De kunstenaars zorgen voor een breuk door een afstand te nemen van dit onbeperkt vooruitgangsgeloof. Ze zonderen zich af van de maatschappij, in een ivoren-toren-mentaliteit, die op zich een terugkeer naar de romantiek is.

Grootstad

Hoe ziet nu meer concreet de maatschappij er uit naar het eind van de 19e eeuw? Centraal staat natuurlijk de tweede industriële revolutie, met onder andere een sterke opbloei van de wapenindustrie. Sociaal gezien leidt de techniek tot een vervreemding. Er zijn ook demografische veranderingen, meer bepaald het ontstaan van de grootstad, met haar eigen cultuur.

Dit alles heeft verschillende gevolgen. Er ontstaat een nieuwe groep binnen de maatschappij: het arbe-

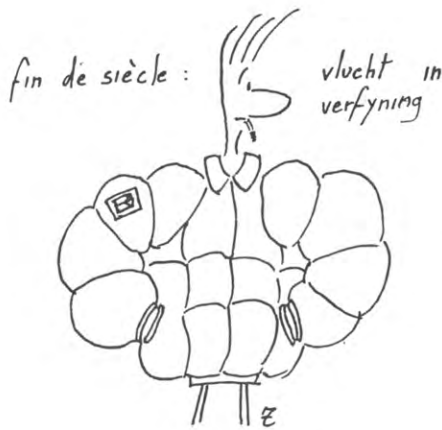
dersproletariaat. Internationaal is er een sterk optimisme, wat zich bijvoorbeeld uit in de wereldtentoonstellingen. Er ontstaat ook een grotere sociale bewustwording op marxistisch-socialistische basis. Deze verschijnselen lokken ook tegenreacties uit. Er ontstaat een angst voor het vervreemdende en ontmenselijkende van de arbeid door de techniek. Naast de massa-industrie ontstaan kleinschalige produktievormen, waar men door artisanale verfijning en esthetische terug wil keren naar het 'zuivere' tegen de vervlakking van de democratische cultuur. Politiek gezien komt er ook een reactie tegen het soms te naieve en utopische marxisme.

Dekadenten

In heel deze context moeten we de décadence-artisten situeren. Kenmerkend is een grote afkeer van de burgerij, die bij uitstek het vooruitgangsideaal belichaamt. De burgerij wordt in de 19e eeuw de nieuwe machtsgroep, op basis van haar geldelijke macht. Ze weet aan deze macht echter geen prestige te koppelen. Bij de rijke burgerij is er een gespletenheid en onzekerheid omdat ze hun geldelijke macht niet kunnen omzetten in maatschappelijke status. Hierin ligt de afkeer van de dekadenten. Ze verwijten de burger een niet-stijl en willen terugkeren naar het aristocratische van de adel. De adel speelt maatschappelijk niet meer zo'n grote rol, maar heeft nog wel een grote uitstraling. Deze afkeer van de burgerij leidt gezinszins tot een solidariteit met de arbeiders. De dekadenten zien in de arbeiders te veel de veruitwendiging van het verval van de grote cultuur. Ze zijn gefascineerd door de grandeur van het koningschap en door alle vormen van verfijning, kultivering en estheticisme. Politiek gezien verheerlijken ze het libertair individualisme en interesseren ze zich voor het anarchisme, als een middel tegen de toenemende staatsinvloed.

De dekadente kunstenaars bouwen in hun werk een nieuw menstype op, dat dikwijls wordt omschreven als de 'dandy'. Deze anti-held leeft afgezonderd van de maatschappij, in weerzin voor de domme burger en de grote massa. In zijn ivoren toren leeft hij een leven van individualisme en verfijning. Hij gaat op zoek naar de meest extravagante zinnelijke en geestelijke ervaringen. Hij is getekend door neurose en verveling en cultiveert het artificiële tot in het uiterste.

Jan Mertens (met dank aan J. Vlasselaers)

Werk in het Stuc

KULTURRAAD — De discussie rond het Stuc is bekend. De argumenten zijn steeds — jaar na jaar — dezelfde: "avant-garde". Het is een vliegennepers-argument geworden. En iedereen heeft het in de mond zodra de naam valt. Ook zonder ooit een voorstelling gezien te hebben. Immers, men weet wat avant-garde betekent — men heeft ook gehoord van abstracte kunst enzovoort — de definitie is gesteld, en veel verandering kan daar toch niet in gebeuren? Of toch? Kan 'eater toch 'plaisant' zijn? De laatste voorstellingen hebben hierop, voor wat mij betreft, een duidelijk antwoord gegeven: het kan.

Vorig jaar werd op de Algemene Vergadering van Kultuurraad/Stuc besloten op voorstel van Germania en VRG de werking van 'tStuc in antwoord op de discussie enigszins aan te passen. Rechtstreekse participatie van publiek en kringen zou mogelijk gemaakt worden via open programmatie-werkgroepen met een beperkt eigen programmatie-budget, in samenspraak met Stuc-programmatoren terzake. Evenwel, geld was er niet, of alleszins niet te veel, zodat ervoor geopteerd werd allereerst de eigen Stuc-programmatie goed uit te bouwen, en — zoals in de Stuurgroep 1986 besloten werd — wat te gaan doen aan promotie, beeldvorming (het boeiende van kunst duidelijk maken) en lichte

diversificering van het aanbod (lezingenreeksen, architectuur-studie). Zodat ook het voorstel moest herhald worden: niet meer werkgroepen per programmatie-onderdeel, maar over de programmatie in zijn geheel; verder over "struktuur", "promotie", "AV-projekt" en "Lezingencykli" (deze laatste twee houden ook concrete organisatie in). Ook geen echt programmatie-budget, maar wel een werkingsbudget, en invloed via discussie en AV.

Werken in een werkgroep betekent discussie, eigen veldwerk (waarvoor dus een werkingsbudget), en uiteindelijk: formulering van konklusies naar de AV toe, konklusies die de AV dan kan verwerpen of omzetten in beleidslijnen voor het volgende werjaar. Net zo als de beleidsvorming in een Stuurgroep gebeurt, maar dan op een permanente basis.

De werkgroepen staan open voor alle belangstellenden (in de eerste plaats uiteraard cultuur-afgevaardigden van kringen), ten allen tijde. Vergaderingen worden in onderlinge samenspraak belegd, en worden aangekondigd in de Veto-kalender en op affiche in het Stuc zelf.

Wanneer dit bericht verschijnt heeft de eerste reeks bijeenkomsten al plaatsgevonden. De volgende zal luid worden aangekondigd. Zij het in de kalender. Graag welkom.

Geert Herbots

Tijdschriften bestaan in vele soorten. Er zijn de louter informatieve en opiniërende tijdschriften; er zijn de tijdschriften gedrukt op glanzend luxe-papier en andere gedrukt op ruigharige recycklagevellen; er zijn de steengoede tijdschriften en er was Topics. Een wijd en onoverzichtelijk scala dus, waarin frenetiek om enige klassifikatie geschreeuwd wordt. Wij juristen plegen in dat soort aktiviteiten geen mal figuur te slaan, wij zijn per slot van rekening diplomeerde ordebrengers (althans aspirant), dat varkentje zullen we hic et nunc dan ook wel even wassen"

Aldus Balans 2. "Ondertiticeerbaar. Ondoorgrondelijk. Onvatbaar. Balans is de koer van het VRG, zo leren de statuten ons." Het blaadje van de rechtsstudenten dus, maar eerst nog de onthaalbalans, want die van Rechten zijn kennelijk niet te stoppen als ze dan toch eens een keer beginnen te schrijven (praten?): waren ze de laatsten om hun onthaalnummer te brengen, ze zijn ook de eersten met hun 'volwaardige' boring.

De evangelische gemeenschap gelooft in de eenheid van de gelovigen.

De Veto-redactie niet.

Zoals dat gaat spreken onze toekomstige rechters in hun onthaalnummer een oordeel uit over zichzelf, en we kunnen op twee oren slapen, ze zijn vrij mild: "Er is slechts één expressieve naar de roem, het geld, de macht: rechten." En even verder "wij van het VRG zijn wel de beste (dikkenekken)". Ook de uittreksels van oudere interviews met profen liegen er niet om: "...toen was het mij ook opgevallen dat de mensen van geschiedenis veel minder background hadden, een engere interessefeer... Je zag dadelijk dat dat mensen waren met een enorm brede basis" of "...je moet wel een minimum aan brains hebben... Ik vind dat een universitaire opleiding toch gereserveerd moet blijven aan een

Na veel zoeken

Het beste uit de kringbladen

elite." Kortom: "dat juristen een grote bek kunnen opzetten wordt hier ten voeten uit bewezen."

Blijkbaar is er toch ook nog wat twijfel (zelfkennis?): "...vermolde bibliothecarissen, vuzige kluisneers, beschonken bedelmonniken, kortom de grote en de kleine juristen" en "komt er niet teveel balast over naar tweede kan?" (sic, maar hoe zou je zelf zijn na twintig keer het woord 'Balans' te tikken).

Die profen hebben overigens nog andere interessante zaken te vertellen: "In mijn ogen is de ideale student iemand die altijd naar de les komt, die daar luistert en er iets inpikt." Aldus een zekere Herbots. Hij kan gerust zijn, dit artikel is geschreven en gelayout rond twee uur 's nachts, dus zeker niet tijdens de lesuren.

Zeger

Nummer twee dan, met het traditionele praeswoordje: "... Ik heb het gevoel dat het regelrecht uit een praeswoordje van de voorbije jaarangen van Balans gejat zou kunnen

daar efkes weggesmolten zijn van vreugde.

Balans twee bevat ook een groot en vooral goed hoofdartikel over "seksisme in de Valk". Profen, assistenten en studenten werden ondervraagd en gaven antwoord. Student Peter Kesless orakelt: "Door de band genomen ben ik liever met intelligente vrouwen op stap dan met intelligente mannen. Vrouwen hebben een zekere charme die ik bij mannen niet aantref, uitzonderingen niet te na gesproken. Waar ik mij wel aan erger is aan mensen die er rechtstreeks voor uitkomen dat ze feministisch zijn. Er zijn vrouwelijke profen die die houding aanemen. Ik vind dat ze dat dan maar in hun dagelijkse praktijk moeten omzetten." Door seksisme te buizen, ongetwijfeld. We vragen ons wel af hoe hij zijn domme gesprekspartners het liefst heeft.

Professor Herbots over het klassieke rollenpatroon: "Ik heb gewoon de tijd niet om veel energie in mijn gezin te steken. Gelukkig heb ik een goede vrouw die mij dat niet kwalijk neemt." Nog een prof: "Ik geloof toch nog altijd in een huwelijk waarin je naar je man kunt opkijken. Het is nu eenmaal nog steeds zo dat het de vrouwen zijn die de kinderen kopen. De rol van de moeder kan toch moeilijk door een vader opgenomen worden?" Let op de logische ontwikkeling van de redenering. Overigens, deze kwam van professor Madeleine (!) Sergeant die eveneens wist te zeggen dat "uit een recent Franse studie bleek dat vrouwen vooral een gelukkig gezin, een mooi huis en geborgenheid ambieren... ik vind dat toch tekend."

Verder in deze Balans een handleiding voor wie economie wil bijstuderen en een interview met professor Luc Huyse die stelt dat 53% van de licentiaten rechten een bijkomende graad willen halen. Vandaar dus.

Professor Huyse over de Demokrativering van het Onderwijs: "... ik heb daarover een heel eenvoudige theorie. De aandacht voor arbeidskinderen is nooit totaal ingegeven door gegevens van sociale rechtvaardigheid maar hoofdzakelijk door economische overwegingen. Men had in de jaren '60 veel universitair geschoolden nodig... en dus heeft men uit economische noodzaak jongeren uit arbeidsgesinnen aangetrokken... Zodra die economische noodzaak wegviel, zien men dat de aandacht voor demokrativering verslapt." Kennelijk leest hij Veto. Huyse is socialist, na vroeger "in de CVP gemiliteerd" te hebben, en dat maakt hem konsekwenter dan onze premier wat "Ik heb de indruk dat ik dan wat ideologie en waarden betreft minder gevoeld ben dan Wilfried Martens, die binnen de CVP is gebleven." Hij zegt wel niets over raketten.

Tussendoor ook een profiel van professor Dupont. "... zijn kritiek op de pretentie en de verwaandheid van de jonge advocaten... getuigt van zijn

eerlijke betrokkenheid bij 'de marie'."

De man met het grote doorzicht van daarnet, Peter Kesless, duikt weer op, en hoe. Hij evalueert even de studentenbetoging van zestien oktober. "Laat mij niet lachen! Een driehonderd studenten in Brussel, zowel uit Vlaanderen als Wallonië. Is dit massaal studentenprotest? Precies geteld twaalf VRG-studenten!" Alleen die tellen mee natuurlijk. "Je kon geen honderd meter lopen of je kwam één of andere overtuigde militant van een extreem links fascistisch groepje tegen die jou zijn bijbel, op krantenformaat gedrukt, wou aansmeren." Stellen we dat er ongeveer een student per meter liep — in een straat die twintig à dertig meter breed is — dan waren er voor heel de KUL dus vier "linkse fascistie". Een geluk dat hij niet oververlijd is door de overmacht. Maar hij heeft ze op hun plaats gezet zulle! "Op mijn antwoord dat ik het liever bij een stille betoging hield, stuitte de zin van zijn hele bestaan in elkaar. Als een geslagen hond ging hij weg, op mensen gestoot die niet bereid waren hem op een Pavloviaanse manier na te volgen."

Kessels vergast ons en passant even op een snelle analyse van het Belgische politieke milieu: "Het probleem met het MLB is dat zij geen Marxisten-Leninisten zijn, maar eigenlijk Maoïsten (in tegenstelling met de SAP die zichzelf Trotskisten noemen)... Ook de christen-demokratische familie is verdeeld; je hebt het CDS en anderzijds Chripol." O heerlijk abstractievermogen, o onweerlegbare logica.

Balans eindigt met een oproep om een steunabonnement te nemen. "OK, jongens, laten we er geen doekjes om winder, het is ons om het geld te doen. De persoon achter de steunabonnee interesseert ons eigenlijk niet écht zo verschrikkelijk veel, m.a.w. iedereen kan steunabonnee worden. I-E-D-E-R-E-E-N!!! Jawel, professor Herbots, u óók! We zullen je zelfs meer zeggen: je hoeft niet eens iets met de rechts-fakulteit te maken te hebben! Pak aan! Zelfs, z-e-l-f-s pol & soccers kunnen steunabonnee worden (nu gaan we wel wat ver, maar kom)."

De redaktie kan tevreden zijn. Balans is een goed produkt, proper gelayout, welgevuld en interessant; er staat ongewoon weinig bladvulling in. We hebben ons zelfs een paar keren kwaad kunnen maken en dat is altijd meegenomen. Om terug te keren tot Balans één: "Balans... is een geschenkt van de goden."

Als je Iteka, het Informatieblad van de fakulteit Godgeleerdheid van de KUL, Katechetika doorbladert, valt onmiddellijk de mooie layout op: sober, stijlvol, konsekwent, getekstverwerkt en voorbeeldig gedrukt op één kant van de A4. Alla, een lust voor het oog. Het is er duidelijk aan te zien dat Katechetika waarschijnlijk de beste en goedkoopste kursisdienst van Leuven heeft. Niet alle kringen kunnen het

zich permitteren maar zeventien (zeventien!) woorden op een volledig A4-blad te zetten.

Alleen de spelling lijkt wat onzeker. Of wat moeten we denken van "het navelstrengkarkare van de lidkaarten". Verder echter: een bizoekje jongens, doe zo voort.

De inhoud dan. Steven Adriaens lijdt ettelijke bladzijden aan de gelukzaligheid van het student- en vooral het godsdienstwetenschapper zijn: "Een tweede reden waarom wij ons, specifiek aan onze fakulteit zouden mogen rekenen tot een "elite in potentie" dient gesitueerd binnen het eigene van het onderzoeksvoorwerp dat wij behandelen als godsdienstvorser of theologie-gevoelige. Wat is de grond van deze stelling? Waarschijnlijk mijn vaag vermoeden, of beter, relatieve zekerheid dat onze fakulteit van Godgeleerdheid tot één van de belangrijkste fakulteiten mag gerekend worden die onze universiteit rijk is. Waar anders wordt men zo gevoelig gemaakt voor eeuwige zoeken van de Homo erectus die het mysterie van zijn ontstaan en bestaan tracht te ontsleuren?" Daar wordt echter niet genoeg van geproffiteerd: "Kom ik op filosofische konferenties, politieke debatten en andere ludieke gebeurtenissen, zie ik zelden mensen uit de eigen fakulteit." Kop op jong, bij rechten is het blijbaar niet veel beter.

Er staat ook nog een voorstelling van de nieuwe bar in. "Een nieuwe fakbar tover je echter niet zomaar uit de grond... Daarom zullen steunkaarten van de fakbar verkocht worden aan een prijs naar eigen gods-vrucht en vermogen om de kosten voor het inrichten te recupereren. Bovendien zullen we aan een van de muren een spaarpot aanbrengen waar ge altijd met uw overtollig kleingeld terecht kunt. Cheques boven de tien-duizend frank zijn natuurlijk altijd welkom." In Zwans zijn vroegere stamkroeg stond ook zo'n spaarpot, maar die diende voor iets anders.

Men kijkt ook over de grenzen van de eigen fakulteit heen. Naar een lezing in Tilburg bijvoorbeeld. "In concreto vermeldde hij vooral de in Amerika ontstane "new-age"-stroming zoals dat geaktualiseerd wordt rond het kernbegrip holisme... Deze stromingen ondernemen een poging om de werkelijkheid terug als een tot een eenheid gebrachte veelheid te verstaan, waar dat vanaf het Cartenaans-Newtoniaans denken enkel nog maar gebeurde vanuit een sterk gefragmenteerd denken waar de deeltjes en hun (deterministische) relaties primeerden op het kontekstuele eenheidsdenken." Joewadde. Of naar de Evangelische Theologische Fakulteit hier in Leuven, die voorgesteld wordt in een soort credo van punt 1 "Wij geloven dat de Bijbel het geïnspireerde, onfeilbare en gezaghebbende Woord van God is", over punt 4 "Wij geloven dat wedergeboorte door de Heilige Geest volstrekt noodzakelijk is voor de redding van verloren, zondige mensen" tot en ondanks het feit dat punt 7 "Wij geloven in de geestelijke eenheid van hen die in Christus geloven."

Daar houden we het op. Tot de volgende keer.

Het Uur Zwans

1000 × 100.000

De KUL doet mee

Enieder in Vlaanderenland weet ondertussen wel dat "de Morgen" op de fles is gegaan, maar door en met de enorme vloed van steunbetogingen een tweede adem vindt. Eén van de laatste redmiddelen om na 31 december nog een Morgen te hebben is de aktie 1000 × 100.000, uitgedacht door Julien Weverbergh. Na de studenten van de VUB en de RUG laat ook Leuven van zich horen.

Enkele studenten aan onze Leuvense alma mater besloten ook 100.000 fr bij elkaar te rapen teneinde hun progressieve krant mee uit het slop te halen. Daartoe bedachten zij een systeem waarbij aan de verschillende fakulteiten deel-aandeeltjes van respectievelijk 100, 300, 500 en 1000 frank te koop aangeboden worden. In ruil voor je lieve centjes krijg je dan een heus waardepapier ter grootte van het gekochte aandeel. De 100.000 frank zal gestort worden nadat men ze bij elkaar heeft gekregen.

En welke waarborgen je dan wel krijgt? Het door studenten gestorte bedrag zal onverwijld worden terugbezorgd bij gewoon vertoon van het waardepapier indien ofwel de Leuvense ploeg de kaap van de 100.000 niet haalt, ofwel de Morgen beslist er niet mee door te gaan.

De fakulteit waar dit initiatief groeide, Psychologie en Pedagogie, haalde reeds 10.000 frank bij elkaar, en als je dan weet dat er 14 fakulteiten en 27 kringen zijn dan is die 100.000 best haalbaar. De organisatoren zijn inmiddels nog steeds op zoek naar bereidwillige zielen die binnen hun kring of fakulteit de nodige aandelen aan de man of vrouw willen brengen. Een seintje kan men steeds geven aan Bart Vancraeynest, Bogaardenstraat 89, (rekeningnummer 035-0923663-70 met vermelding KUL voor 100.000)

Blijft dan nog het beheer van het aandeel. De organisatoren stelden voor dit aan de Leuvense Studentenoverkoepeling over te laten. Dit zou betekenen dat de koepel het permanente beheer van dit aandeel zou waarnemen binnen de Coöperatieve Vennootschap de Onafhankelijke Pers. Minder geslaagd lijkt ons dat er op dit ogenblik ook nog andere kringen dezelfde 100.000-doelstelling nastreven zonder dat er van enige onderlinge koördinatie sprake kan zijn. De Kriminologen vonden zelfs enkele profen bereid mee te sparen voor hun 100.000, en ook Politika stortte zich op de zaak. Ons inziens zou het meer effect sorteren indien de handen hier in elkaar werden geslagen, en ook de Leuvense student zou beter weten waar hij nu eigenlijk aan toe is.

Veto blijft u op de hoogte houden van het verdere verloop der aktie(s) in haar volgende nummers.

Geert Coene

KWISTAX — Drastische vernieuwingen bij de Kwisstax-race, of een nieuwe wagen voor de rijkswacht? Lees Veto, volgende week!

(foto Marc Heeren)

Student Aid

Een vredessteentje van de studenten

De eerstejaars weten dit nog wel niet, maar tijdens het vorige akademiejaar werd in een aantal fakulteitskringen het plan opgevat om met de hele studenten-gemeenschap een gezamenlijke aktie te plannen ten voordele van het ontwikkelingswerk in de derde wereld. De meeste fakulteitskringen waren bereid om aan dit initiatief mee te werken. In naam van deze kringen nam een kerngroep van studenten de concrete uitwerking van het project in handen. Het geheel wordt gesteund door de vzw Vredeseilanden die voor de omkadering en de logistieke steun zorgt.

Vredeseilanden kijkt tegen zijn zilveren jubileum aan. Sinds zijn ontstaan heeft deze niet-gouvernementele organisatie (NGO) al vijf vredeseilanden gerealiseerd waarvan er drie zijn overgedragen aan de plaatselijke bevolking. In gezamenlijk overleg tussen de kringen en de vzw werd besloten de opbrengst van de binnenkort startende aktie volledig te besteden aan het project "Integrale Ontwikkeling" in Dapaong (Togo). Dit is het geplande zesde vredeseiland. Het initiatief dat verleden jaar een stille dood is gestorven, werd dit jaar opgestart. Veto kreeg hier lucht van en uw verslaggever ging een kijkje nemen bij *Student Aid*. Hij trof er twee wakkere knapen aan: Luc Jorissen en Bart Adam.

Veto: Welaan dan, vanwaar de verdraging?

Luc: «Verleden jaar is er vanuit de rechtsfakulteit (VRG) een initiatief gekomen om ook iets aan ontwikkelingshulp te doen. Een verwijzing naar een Aid-aktie lag dan ook voor de hand omdat dit toen geweldig populair was. Men is toen echter niet verder gekomen dan een aantal vergaderingen van de grote kringen. Na een voorstelling van een project door Vredeseilanden zijn wij van oordeel geweest dat dit verder uitgewerkt moest worden naar de studenten toe. Vertrekend van een groep van twee personen zijn we nu met twintig medewerkers. Ondertussen is ook de manifestatie uitgewerkt tot een aktie-3-daagse.»

Veto: In uw brochure vermeldt u onder de hoofding "Integrale Ontwikkeling" dat er zal gewerkt worden aan een 5-delige problematiek: het waterprobleem, de bodemuitputting, de ontbossing, de gezondheidszorg en het oprichten van vrouwengroepen. Welke orde van prioriteit wordt hieraan toegekend?

Bart: «Het is moeilijk om hier van prioriteiten te spreken. Deze vijf aspecten kaderen in één geheel. Het is niet mogelijk om één aspect uit te bouwen zonder daardoor ook de andere te benadrukken. Dit is ook het idee dat achter Vredeseilanden steekt. Het is een géntegreerd project. Het is niet praktisch aan de mensen een degelijke gezondheidszorg te geven als de voedselhulp achterwege blijft en vermits zij ervoor zorgen dat de voedselvoorziening door de plaatselijke bevolking zelf wordt verzorgd, wordt ook de landbouw en de techniek belangrijk wat dan weer bewustmaking over bodemuitputting en ontbossing vereist.»

Veto: Ik lees ook dat er "overdracht" van de projecten gebeurt. Wat houdt dit allemaal in?

Luc: «Vredeseilanden werkt in 3 fasen in de realisatie van een eiland. Een beginfase is het verkrijgen van een zo volledig mogelijke informatie. De voorkennis van het project is belangrijk omdat we proberen zoveel mogelijk respect op te brengen voor de eigen levenscultuur van de inlandse bevolking. Een tweede fase is de planningsfase waarbij een schema van de activiteiten wordt opgesteld waarna dit schema wordt uitgebouwd. De laatste fase is dan de overdracht van het project aan de plaatselijke bevolking. Naarmate het project vordert, zullen de opgeleide mensen meer en meer in eigen handen nemen. Er zal dan ook een sneeuwbal-effect optreden naar de omliggende dorpen en gemeenschaps toe.»

Veto: Dit betreft dan ook de geldelijke steun?

Luc: «Er bestaat een planning op voorhand om tot zelfhulp te komen. Na de overdracht blijft Vredeseilanden toezicht houden op het project. Een evaluatie wordt opgemaakt door derden zodat bij problemen nog steeds door Vredeseilanden kan worden bijgesproken.»

Veto: Welke bedragen zijn er gemoeid met het opstarten van het project in Dapaong en verwacht Student Aid dit integraal bijeen te krijgen?

Luc: «Een bedrag is hier moeilijk op te plakken maar het is niet mogelijk dat de opbrengst van onze akties de volledige kost van het project dekt. De bedoeling is een samenwerking met Vredeseilanden zodat wij een concreet project steunen via onze bijdrage.»

Gezamenlijke akties

Veto: Wanneer zullen de Leuvense studenten merken dat er akties van Student Aid worden gevoerd?

Luc: «We hebben onze akties gepland op maandag 24, dinsdag 25 en woensdag 26 november. We hopen op deze drie dagen alle studenten te bereiken van alle mogelijke kringen waarbij we ons niet beperken tot universiteitsstudenten, maar ook van andere onderwijsinstellingen erin betrekken.»

Veto: Welke akties had u gepland? Laten we beginnen met maandag.

Luc: «We hebben gekozen voor een driediepgheid. Dit houdt in dat we maandagavond het informatieve aspect aan bod laten komen door middel van een talk-show. Die gaat door om 20.00 uur in de Grote Aula onder moderatie van Hugo van Dienderf. De inkom is gratis. Vooreerst komen drie grote NGO's (Broederlijk Delen, NCOS, Vredeseilanden) spreken over de onderlinge samenwerking en de relatie met het officiële ontwikkelingswerk (ABOS). Vervolgens komen een aantal mensen van het bedrijfsleven aan bod die de rol van de industrie zullen toelichten. Vertegenwoordigers van de politieke wereld, Willy Kuypers (VU) en Louis Van Velthoven (SP), zullen debateren met Marcel Dedeeyne, adviseur van minister Tindemans. Nadien is het de beurt aan de pers bij monde van Rosanne Germonprez (De Morgen) en Dirk Achten (De Standaard) om de politici op de rooster te leggen. Tenslotte komt er een panel, samengesteld met mensen van de universitaire wereld, aan het woord.»

Run aid

Veto: Wat staat er dinsdag op het programma?

Bart: «Dinsdag is er samenwerking met de 24 uren-loop. De organisatoren waren bereid de 24-uren in het kader van Student Aid te laten doorgaan. Een aantal stunts zijn op het touw gezet. We nemen onder andere deel met een gesponserd lopersysteem (Run Aid), we laten een grote luchtballon op en een aantal sportvedetten zullen aanwezig zijn waaronder William Van Dijk, Magda Ilands en Bob Verbeek. Er zullen ook doelwachten van het eerste klasse voetbal zijn om strafschoppen te stoppen.»

Veto: Zijn die heel de nacht aanwezig?

Bart: «Ze komen op specifieke momenten. Zo zal Wim De Coninck dinsdag om 21.00 uur present zijn, terwijl Theo Custers en Filip De Wilde woensdag om 15.00 uur tussen de palen zullen staan. Met al onze activiteiten is een tombola verbonden. Voor 20 frank kan iedereen een rondje lopen of een strafschop nemen waar hij dan een lotje bijkrijgt. De hoofdprijs is een compact-disk.»

Veto: En wat had u tenslotte woensdag gepland?

Luc: «Er is een happening gepland in zaal Stella aan de Vaartstraat om 20.00 uur. De kaarten kosten 200 frank in voorverkoop en hiervoor krijgt u dan vier volwaardige optredens van zoals daar zijn Johan Verminnen, Pop Gun, Hans De Booy en de LSP-Band met Walter Grootaers. De presentatie is in handen van Mark Uytterhoeven, miss België Goedele Liekens, en Jan Bardi. De optredens gaan om 1.00 uur over in een TD.»

Veto: Ik heb ook vernomen dat er activiteiten binnen de kringen op touw staan.

Luc: «De bedoeling is alle studenten te betrekken in de akties. We hebben dan ook gevraagd aan de kringen onderling om kleinschalige akties te organiseren. VTK, Wina en Landbouw zullen aan Alma III een aantal volkse spelen leiden. Ekonomika doet iets in de zin van een groenteverkoop en een free-podium. Van de andere kringen hebben we nog geen informatie binnen. Deze akties worden volledig zelfstandig verzorgd en gepromoot.»

AGENDA

samenstelling: Geert Coene

Donderdag 20 november

09.00 u SYMPOSIUM *International Symposium Frontiers in Microbiology* in: universiteitshal. Org. Rega, dep. Mikrobiologie KUL.

19.00 u KONFERENTIE *Over Godsdienst, Kerk en samenleving: van godsdienstige veranderingen*, prof. K. Dobbelaere, in Grote Aula, Maria-Theresiakollege.

20.00 u LEZING *Art de fin de siècle als inspiratiebron voor hedendaagse kunst* in: Aud. Ves. lok. 91.12. Org. Amarant vzw. Inkom: 120/100/90.

20.00 u KAMERMUZIEK door P. Dombrecht (Hobo) en J. Vermeulen (Piano) in Lemmensinstituut.

20.00 u FILM *Cutter's way* van Ivan Passer in Aud. Ves. Inkom: 60/80. Org. DAF.

Vrijdag 21 november

20.00 u TEATER *De zeven hoofdzonden* door Neville Tranter in Aud. Minnepoort. Inkom: 200/250, org. CCL.

20.00 u TEATER *Jongleurs vroeger en nu* door Charles Cornette in Ridderstr. 187. Org. Lage Drempeel en Culturele Centrale.

Zaterdag 22 november

20.30 u FILM *Permanent Vacation* van Jim Jarmush in 'tStuc inkom 60/80.

Zondag 23 november

11.00 u KONCERT *Kempens Barok Ensemble met werk van Bach, Telemann, Loeillet en Vivaldi* in Aud. Minnepoort. Inkom 50/100 org. CCL.

Maandag 24 november

20.00 u DEBAT *Student Aid Talkshow: Belgische ontwikkelings samenwerking, vandaag en morgen* in Grote Aula. Inkom Gratis.

20.30 u FILM & DEBAT *Les yeux des oiseaux* van Gabriël Auer in Aud. Ves. Inkom 60/80. Org. Amnesty International en DAF.

20.30 u FILM *The Riverbed* van Rachel Reichman in Aud. Ves. Inkom 60/80.

22.30 u FILM & DEBAT *L'Aveu* van Costa-Gavras in Aud. Ves. Inkom 60/80.

Dinsdag 25 november

20.00 u SPORT *24 uren loop en Run Aid* in Sportkot. Org. Sportraad.

20.30 u FILM & DEBAT *Ich war, ich bin, ich werde sein* van G. Neumann/W. Heynouski in Aud. Ves. Inkom 60/80. Org. DAF en AI.

20.30 u FILM *The Riverbed* van Rachel Reichman.

20.30 u TEATER *Woont hier A. Hiller?* door P. Hageman en P. Zegveld in 'tStuc. Inkom 140/200, org. 'tStuc.

Woensdag 26 november

09.30 u STUDIEDAG *Decentralisatie en industrieel beleid. Gevolgen voor de regionale ontwikkeling* in Aud. De Molen Heverlee. Org. Polekar ism. Stedebouw en Ruimtelijke Ordening KUL.

12.00 u KONCERT *Paul Dombrecht met hobo en Jan Vermeulen op piano: werk van Schumann, Poulenc, Laporte en Saint-Saens in L&W 8ste verd.* Inkom gratis.

17.00 u LEZING *De Favorieten: Jan Vanbergen over Roger Raveel* in 'tStuc. Inkom gratis, org. 'tStuc.

20.00 u INFO-AVOND *Hoe solliciteren? Wat is de inhoud van bepaalde bedrijfsfuncties?* in Dekenstraat 2, lok. 00.10, org. AIESEC.

20.00 u HAPPENING *Johan Verminnen, Pop Gun, LSP Band, Hans de Booy* e.a. in zaal Stella Vaartstraat. Inkom 200. Org. Student Aid.

20.15 u FILOSOFISCHE KONFERENTIE *Ettlek en religie* door Prof. A. Vergote in HIW. Inkom gratis, org. HIW.

20.30 u TEATER *Kees Van Kooten* in Aud. Minnepoort, Koning Albertin. 52, org. Behoud de Begeerte.

Donderdag 27 november

09.00 u STAKING *Studenten staken tegen de regeringsmaatregelen, RAK.*

20.00 u LEZING *Het fin de siècle als inspiratiebron voor hedendaagse kunst* in AV, inkom 120/100/90. Org. Amarant.

20.15 u DEBAT *De financiële achterstelling van het Vlaams Universitair Onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek* met prof. Dillemaans, prof. Adams, prof. Peeters in Grote Aula, inkom gratis. Org. LOVAN e.a.

20.30 u FILM *Another time, another place* van M. Radford in Aud. Ves. Inkom 60/80 org. DAF.

21.00 u KONCERT *Trespasgers W / Didi de Paris.* 'tStuc.

Kollokwium

Hierop worden de resultaten van 3 verschillende denkgroepen die vorig jaar actief waren, voorgesteld. Vanuit Sociale Raad werd hierin door de studenten geparticipeerd. Deze zullen dan worden geconfronteerd met de visie van de vertegenwoordiger van minister Coens die in de namiddag een referaat zal houden.

Het kollokwium gaat door op vrijdag 21 november in het Kollege De Valk, lokaal 01.06, Tienestraat 41, 3000 Leuven. Voor de studenten bedraagt de deelnameprijs 200fr. Hier is een uitgebreide informatiemap bij inbegrepen.

Student Aid? Welaan dan!